

Академично слово на Карлос Саура
по повод удостояването му с на почетното звание
Доктор хонорис кауза на НАТФИЗ “Кр. Сарафов” - 14.06.2013г.

Бих искал да кажа няколко много кратки думи за това какво представлява киното за мен. Филмът е представянето на идеи, мисли, спомени, които трябва да бъдат реализирани под някаква форма, да се преобразяват конкретни лица, пейзажи или звуци. Актьорите са нещо като посредници, нашата втора или трета самоличност. Те са тези, които трябва да изиграят това, което сме написали в един определен ден като сценарий. Киното, както и театърът, е начин да покажеш нещо. Нещо, което се случва, но всъщност не се случва. Човек може да се откъсне от паяжината и да стъпи здраво на земята, за която мечтае, но където има болка, радост, където всичко това определя условията, в които живее. Всеки един от нас е един голям свят. Ние сме това, което сме, или по-скоро малкото, което сме. Киното не е нищо повече от представянето на това, което живее у нас – нашия дух, нашите идеи.

Не е вярно, че един образ е повече от сто думи. Всичко това зависи от фотографа, режисьора, сценариста. Понякога едно изображение само изяснява казаното от текста и посочва какво сме, къде се намираме, в какъв момент. Много бих искал да си мисля, че „образ” на испански (imagen) идва от „въображение” (imaginación). Ето защо аз тръгнах по един труден път. С моите филми аз искам да достигна до различна реалност. Не знам каква е тя, но е твърде далече от битовизма. В днешно време трябва да продължим по пътя на изследването на различни пътища. Знаем, че той е труден, но, според мен, киното представлява следване на пътя на познанието и откривателството.

Винаги съм бил на мнение, че живеем в хаос, в който всички сме потопени, и аз се опитвам да организирам този хаос, за да мога да направя филм. Тръгвам от съмнението, от несъвършенството, за да мога да реализирам плановете си. Има един католически автор, който написа една книга - „Случайността и необходимостта”. Именно по силата на случайността и необходимостта аз съм днес тук, в София, България. Много съм щастлив, че съм с всички вас. Мога да кажа само, че съм на 81 години, имам 7 деца и съм направил 42 филма”